

- EG KENDI MEG IKKI AFTUR Í KVINNU- LIGUM LEIKLUTUM

Steinar Patursson

Hósdagin hevur nýggi filmurin eftir Mariu Winther Olsen, Nina, frumframsýning í Havn og í Klaksvík. Filmurin hevur verið leingi umvegis. Hann hevur verið sýndur á fleiri filmsfestivalum, og loksins ber til at síggja hann í biografunum her heima.

Nina er upp á vegin, og flytir við sjeikinum til Mikladals, hagani hann ferðast til arbeiðis á sjúkrahúsinum í Klaksvík hvønn dag.

Nina, sum roynir at fáa úr hondum fyrstu skaldsøgu sína, skrivar lítið og einki, og sum frálíður verður hon meira og meira avbyrgd og einsamøll, tá sjeikurin fer til Klaksvíkar í arbeiðsøringdum, onkuntíð fleiri dagar á gangin.

Í bygdini er ungur og ógiftur prestur, Fríði, ið tekur væl ímóti Ninu. Í einseminum í Mikladali finnur Nina tokka í Fríða, ið gevur henni tann

nærleikan og ta umsorgan, ið hon ikki longur fær frá sjeikinum.

Nina kemur tí í eina tvístøðu millum fólknandi forholdið til William, ið er pápi at ófødða barni hennara, og Fríða.

Orsøkin til, at filmurin nýstaðni er at síggja í biografunum, er tann, at tilíkar filmsútgávur eru skipaðar á tann hátt, at filmsfestivalarnir ynskja at fáa filmarnar í rúma tíð, áðrenn teir enda á marknaðinum. Annars eru festivalarnir ikki áhugaðir.

Filmurin hevur nú verið sýndur á festivalum - millum annað Miami Film Festival í USA, á Lübeck Film Festival í Týsklandi og Molodist Kyiv International Film Festival í Ukraina - og tiskil verður hann nú at síggja her heima.

Nógvur dentur hevur verið lagdur á, at kvinnur hava tikið stóran lut í framleiðsluni. Maria Winther Olsen greiðir frá, at tær framleiðslurnar, ið hon áður hevur tikið

lut í, hava í stóran mun verið mansdomineraðar, og at hon sum konufólk kendi seg eitt sindur eina onkuntíð.

- Eg vildi gjarna hava fleiri kvinnur við í minari framleiðslu. Tað hava ikki bara verið kvinnur við í framleiðsluni, men tað er undir øllum umstøðum óvanligt, at 21 kvinnur eru í einari filmsframleiðslu, í øllum førum í Føroyum, sigur Maria Winther Olsen.

Upptøkurnar til filmin fóru fram í Mikladali í 2017, og um upptøkurnar sigur Maria Winther Olsen, at tað var nakað ser-

ligt, at taka upp á júst har. Av tí, at framleiðslan í stóran mun var rættiliga avbyrgd, so gav tað eitt serligt samanhald millum framleiðslufólk, sjónleikarar og øll onnur, ið vóru knýtt at filminum. Samstundis merkti tað eisini, at har vóru ávisar logistiskar avbjóðingar, um tørvur var á onkrum, ið ikki var til taks í bygdini.

At valið fall á Mikladal, var heldur ikki tilvildarligt.

- Tað var allatíð ætlanin, at filmurin skuldi takast upp á í Føroyum. Náttúran her heima

gevir einastandandi góðar myndir til at lýsa kenslur, og akkurát í Mikladali er eisini okkurt serligt við náttúrliga ljósinum, sigur Maria Winther Olsen og leggur aftrat, at hon er fegin um ta móttøkuna og hjálpina, ið filmsfólkini finga frá íbúgvunum í Mikladali.

Maria Winther Olsen greiðir samstundis eisini frá, at tað var neyðugt hjá henni at gera filmin, tí at hon kendi seg so illa aftur í teimum kvinnuligu leiklutunum, ið ofta eru at síggja á filmi.

- Har var einki, sum talaði til mín. Kvinnur

vóru antin offur ella sexobjekt - ofta øgiliga einsíðugar lýsingar av kvinnuni. Eg føldi ikki, at eg sá meg aftur í teimum. Tað er pláss fyri einum leikluti, sum er eitt sindur meira samansettur; sum bæði hevur góðar og ringar síður.

Tað eru Marie Tourell Søderberg og Nicolaj Dencker Schmidt, sum spæla høvuðsleiklutirnar sum Nina og William. Mike Viderø, sum undan filminum bert hevði royndir frá pallframfærslu, spælir leiklutin sum presturin Fríði.

- Eg vóni sjálvandi, at fólk fara at geva sær stundir at hyggja eftir filminum, og at filmurin setir nakrar tankar í gongd millum fólk, sum kanska kann birta lív kjak. Um filmurin er við til at flyta nøkur mörk ella at flyta okkara hugsan onkran vegin, so eri eg øgiliga nøgd, sigur Maria Winther Olsen um nýggja filmin Nina, sum byrjar í biografunum hósdagin.